

SATHY Uutiset

**Rotuesittelyssä:
alapaha blue blood -bulldoggi**

**SATHY Kinkerit-
kuvakollaasi**

SATHY Rescue Center

**Taas tapetilla –
paperittomat koirat!**

**Lukijoiden toiveesta:
Erikoispitkä Pittimuorin tarinat!**

Lukijalle

SATHY Uutiset on uudistunut ulkoasullisesti ja sisällöllisesti erittäin paljon ja koskapa edellinen numero sai niin positiivisen palautteen, jatkamme uudella linjalla.

Uutta on siis värilliset kannet ja mahdollisuus ostaa ilmoitustilaa. Viime numerossa takannesta oli myyty ilmoitustilaa ja sama linja jatkuu tässä numerossakin. Uutta on myös se, että lukijat saavat entistä enemmän lähettää omia artikkeleita julkaistavaksi SATHY Uutisissa. Muistakaa kuitenkin se, että nämä ovat nimenomaan lukijoiden lähettämiä artikkeleita omista kokemuksistaan koirien kanssa ja eivät välttämättä edusta SATHY ry:n yleistä linjaa.

Paljon vanhaakin pysyy, mm. suosittu Pittimuorin tarinat -palsta. Tämä palsta on lehtemme luetuin ja suosituin palsta ja niin kauan kuin Pittimuorissa henki pihisee ja kynä pysyy kädessä, jatkuu tarinat myös SATHY Uutisissa. Tässä SATHY Uutiset-lehdessä on lukijoiden toiveesta erikoispitkä Pittimuorin tarinat!

Tapahtumista

Osallistu SATHY-tapahtumiin, niitä järjestetään nimittäin juuri Sinua varten. Tänä vuonna SATHY Kevätkinkerit ja SATHY Kesäpäivä yhdistettiin yhdeksi ja samaksi isommaksi tapahtumaksi, SATHY Kinkereiksi. SATHY Kinkerit pidettiin lauantaina 7.6 Helsingin Herttoniemen

Sahaajankentällä. Tapahtumasta lisää juttua ja kuvia sisäisivuilla sekä Internet-sivuilla.

Vuoden 2003 suurin SATHY tapahtuma on jälleen kerran syksyllä pidettävä SATHY Expo, jonka tapahtumapaikka ei ole vielä tätä kirjoitettaessa varmistunut. Joko SATHY Expo 2003 pidetään Ruotsissa tai sitten Suomessa. Asiasta tiedotetaan hyvissä ajoin SATHY Uutiset-lehdessä ja Internet-sivuillamme.

Pienempiä tapahtumia ovat Mostly Weightpulling-tapahtumat, joita on kevään aikana järjestetty jo muutama kappale. Seuraava Mostly Weightpulling-tapahtuma järjestetään heinäkuussa Vantaalla ja asiasta saa lisätietoja ottamalla yhteyttä SATHY ry:hyn.

Seuraava virallinen tapahtuma, jossa saa ranking-pisteitä, on Virallinen SATHY Kisapäivä. Virallinen SATHY Kisapäivä järjestetään sunnuntaina, 27.7.2003 klo 11-14 Vantaalla, Hki-Vantaan lentokentän viereisellä teollisuusalueella. Tarkka kartta ja ajo-ohjeet julkaistaan SATHY:n Internet-sivuilla osoitteessa www.sathy.org noin viikkoa ennen tapahtumaa. Lisätietoja tapahtumasta tai ajo-ohjeista saa soittamalla numeroon 050 526 3851. SATHY Kisapäiville kannattaa tulla koska siellä ei olla turhan tosikkoja - tapahtuma on koiria ja koiranomistajia varten. Tervetuloa.

Paperittomat koirat

Jälleen kerran SATHY ry. on saanut lukuisia yhteydenottoja ihmisiltä, jotka ovat ostaneet koiran ilman papereita. Tämä ongelma on todella vaikea, eikä SATHY ry. yleensä pysty auttamaan koiran omistajaa tässä. Asiasta lisää tietoa sisäisivuilla.

Saman otsikon alle kuuluu myös tiedot leväperäisistä

kasvattajista, jotka ovat jättäneet koiransa rekisteröimättä. Vastuu rekisteröinnistä on aina kasvattajalla ja kuulostaakin lähinnä pieneltä petokselta jos kasvattaja on luvannut pentujen olevan rekisteröityjä mutta ei ilmeisesti edes aio rekisteröidä niitä. Jos koiraa ei ole rekisteröity ostohetkellä niin on erittäin epätodennäköistä, että rekisteröinti onnistuisi jälkikäteen.

Suomen amerikkalaisperäisten työkoirarotujen harrastajayhdistys ry.

ajaa niiden koiraharrastajien asiaa, joiden mielenkiinnon kohteena ovat puhdasrotuiset ja rekisteröidyt amerikanbulldoggit, amerikankääpiöterrierit, amerikanpitbullterrierit, vanhaenglanninbulldoggit ja monet muut työkoirarodut.

Yhdistyksestämme saa paljon hyvää tietoa myös monista muista ei-FCI-koiraroduista.

Jäseneksi voi liittyä ottamalla yhteyttä yhdistyksen toimihenkilöihin ja kertomalla yhteystiedot. Jäseniltä peritään vuosittainen jäsenmaksu, erillistä liitty-

mismaksua ei ole.

Yhdistyksen toimintaan on helppo osallistua. Ainoa mitä tarvitaan on aktiivisuus - kanna kortesi keköön. Teke mistä riittää yhdistyksen toiminnassa, roduista tiedottamisessa ja yhteyksien ylläpitämisessä - ota epäroimättä yhteyttä.

Oletko muuttamassa?

Jos yhteystietosi ovat muuttumassa tai tuntuu siltä, että postisi tulee väärään osoitteeseen, niin ilmoita meille uusi osoitteesi.

Jos on kivaa tai vähemmän kivaa kerrottavaa niin siitä kannattaa kertoa myös muille yhdistyksen jäsenille. On tärkeää jakaa kokemuksia omasta lemmikistä, voi olla, että jotakuta askarruttaa juuri samat asiat.

SATHY yhteystiedot

SATHY ry:n löydät internetistä osoitteesta <http://WWW.SATHY.ORG> kuvia ja tekstiä voit lähettää s-postitse osoitteeseen info@sathy.org

Toimituksellinen materiaali osoitteeseen SATHY, Arolantie 48, 03400 Vihti. SATHY:n faksi (09) 2247 317.

Kirjeenvaihtoa

“Kasvatan venäjän toyterrierejä ja nyt olisi hakusessa toinen rotu rinnalle. Amerikkääpiöterrieri vaikuttaisi muuten hyvältä, mutta miten on sen rekisteröimisen kanssa Suomessa? Onko rotua lainkaan hyväksytty Suomessa, eli pääseekö se er-rekisteriin vai jääkö ns. roduttomaksi. Entä näyttelyt? Kasvattajana ei riitä että pennut ovat puhtaita vaan niille täytyy myös saada paperit sen takeeksi.”

Amerikkääpiöterrieri on hyväksytty ja virallinen rotu Suomessa. Puhdasrotuinen AKT on aina rekisteröity joko AKC:ssa (American Kennel Club) tai UKC:ssa (United Kennel Club) – tai molemmissa. Sen sijaan Suomen kennelliitto ry. ei rekisteröi niitä mutta sillä nyt ei ole mitään merkitystä. Suomen kennelliitto ry.:n näyttelyihin osallistumismahdollisuudesta kannattaa kysellä Suomen kennelliitto ry.:stä.

SATHY ry.:n luottamushenkilö Poul Poulsen American Canine Foundationista lähetti SATHY Uutisiin seuraavan jutun:

Coco siirretään Georgian Yliopistolliseen eläinsairaalaan hoitoa ja tulevia leikkauksia varten.

Amerikanpitbullterrieri on pahoinpidelty. Pahoinpitelijänä toimi koiran omistaja ja teko tapahtui kotona. Kahdeksan vuotias pitti nimeltään Coco siirrettiin Georgian Yliopistolliseen eläinsairaalaan hoitoa varten. Cocolla oli pahoinpite-

lyn seurauksena useasta kohdasta katki oleva jalka, murtunut lonkka sekä useita pienempiä vammoja ja ruhjeita. Omistaja oli heitellyt Coco parkaa pitkin kodin seinää, rekkaa, sekä puita. Kuka tahansa, kuka haluaa auttaa Cocoa paranemaan lahjoittamalla leikkausrahoitusta rahaa, voi laittaa sähköpostia osoitteeseen kbangle@vet.uga.edu.

Rouva Karen Larson Valhalla Ridge Farmilta lähettää terveisiä SATHY Uutisten lukijoille! Karen Larson kasvat-
taa amerikkääpiöterriereitä. Karen seuraa tiiviisti SATHY tapahtumia ja on erityisen in-

Kuvassa ylhäällä Karen Larsonin amerikkääpiöterrieri “Tracy Columbo” Tijuanaassa vietetyn viikonlopun jälkeen. Nyt osaa tämänkin koira viettää siestää!

noissaan amerikkääpiöterriereiden taakanve-

dosta. Ohessa pari Karenin SATHY Uutisten lukijoille lähettämää kesäistä kuvaa hänen omista kasvateistaan.

Viesti Romaniasta, jossa kaikki pitbullin kaltaiset koirat

Pascal Ranskasta lähettää tervehdyksen SATHY Uutisten lukijoille. Kuvassa ylhäällä Pascalin lisäksi vasemmalla vanhaenglanninbulldoggi Tina ja oikealla amerikanpitbullterrieri Ike. Pascal on varannut seuraavasta suomalaisesta vanhaenglanninbulldoggi-pentueesta itselleen pennun!

Kuvassa ylhäällä Karen Larsonin Valhalla Ridge Farmin kasvateja. Pikkuinen akt odottelee uimaseuraa altaaseen.

on lopetettu viranomaisten ja poliitikkojen toimesta.

Hello SATHY! The last 2 of my dogs passed away in February this year, they will always remain in my heart like my own family. I have absolutely no intention to stay in Romania to change things here.

I will leave this country as soon as I can. I'm sick of suffering for my passion and for my love for those dogs, stupid people never change!! R.I.P. all the real pitbulls that passed away and we will meet them in Heaven I'm sure of that!!

B.M.I.K.

SATHY Rescue Center

Uraauurtavaa työtä jälleen kerran tekevä SATHY ry. on aloittanut Suomessa ennennäkemättömän toiminnan – on perustettu SATHY Rescue Center. Kyseessä on SATHY ry.:n oma pelastuskoirayksikkö amerikanbulldoggeille, amerikanpitbullterriereille, amerikkankääpiöterriereille ja vanhaenglanninbulldoggeille eli rekisteröidyille koirille, sekä näiden kaltaisille paperittomille koirille.

SATHY Rescue Center on perustettu siksi, koska paperittomia työkoiria tunnutaan hylättävän kohtuuttoman usein. Nämä koirat eivät ole virallisia SATHY koiria, koska niiltä puuttuu paperit. Kuitenkin myötätunnosta kaikkia työkoiria kohtaan SATHY Rescue Center auttaa myös näitä koiria.

Koskaan SATHY ry. ei ole saanut tietää esimerkiksi rekisteröidyn amerikanpitbullterrierin heitteillejätöstä. Voidaan siis vetää johtopäätös, että jos olet oikeasti kiinnostunut rodusta ja hankit itsellesi aidon koiran, olet myös sitoutunut koiraan ja huolehdit siitä loppuun saakka. Hyvä näin.

Jos haltuusi joutuu koira, jonka omistaja on kateissa syystä tai toisesta, ota välittömästi yhteyttä SATHY ry.:hyn. Etsimme koiran omistajan ja otamme häneen yhteyttä tai

SATHY RESCUE CENTER

Kuvassa oleva paperiton koira oli jätetty heitteille holtittoman omistajan johdosta jo aikaa sitten. Koira kiersi omistajan kaveriporukassa viikotolkulla, kunnes eräs sijaiskodeista soitti SATHY ry.:lle ja pyysi apua. Onnettoman koiran seuraava "koti" olisi ollut eläinlääkäriasema ja siellä piikki pyllyyn. SATHY Rescue Center haki bulldoggin turvaan ja koira odottelee nyt väliaikaisessa sijaiskodissa uutta, hyvää, huolehtivaa ja pysyvää kotia. Koirajätti on 2,5 vuotias uros, todella kiltti ja ihmisrakas koira. Tämä koira on myös kova poika vetämään taakkaa! Tällainen koira sopii kotiin, jossa osataan kohdella koiraan oikein ja uuden kodin täytyy ehdottomasti olla pysyvä. Jos olet kiinnostunut löytökoirista, ota yhteyttä SATHY Rescue Centeriin, puhelin (09) 2247 317.

etsimme koiralle uuden kodin. Jos tuot koiran SATHY Rescue Centeriin, maksaa se 20 €. Jos haet koiran SATHY Rescue Centeristä, maksaa se 40 €.

SATHY
RESCUE
CENTER

PUHELIN
(09) 2247 317

S-POSTI
INFO@SATHY.ORG

Paperittomat koirat

Noin sadatta kertaa olemme jälleen saaneet SATHY ry.:hyn yhteydenottoja ihmisiltä, joilla on paperittomia koiria. Älä koskaan osta koira ilman papereita, vain näin voit varmistua siitä, että koira on todella sitä, mitä olet ostamassa.

Nyt SATHY ry.:hyn yhteyttä ottaneet ihmiset jakautuvat kahteen osaan. Osa on ostanut "pitbullin" Tallinnasta, Venäjältä tai jopa Suomesta ja koiralla ei ole papereita. Kyseessä ei tällöin ole aito, puhdasrotuinen amerikanpitbullterrieri,

vaan sekarotuinen koira, joka ulkomuodoltaan saattaa hieaman muistuttaa pitbullia tai amstaffia. Koiralle ei saa papereita mistään, sillä se ei ole amerikanpitbullterrieri.

Kaikki Suomessa olevat puhdasrotuiset amerikanpitbullterrierit on AINA rekisteröity joko ADBA:aan (American Dog Breeders Association), BFKC:hen (Bona Fide Kennel Club), tai UKC:hen (United Kennel Club).

Toinen osa paperittomien koirien omistajista on niitä, jotka ovat ostaneet

"amerikanbulldoggin" suomalaiselta kasvattajalta. Kasvattaja on saattanut luvata myyntihetkellä pennulle paperit, mutta niitä ei jostain syystä saavu. Syynä tähän paperittomuuteen on joko se, että pentueen vanhemmilla ei ole papereita, tai sitten se, että kasvattaja ei ole viitsinyt rekisteröidä pentuetta. Mikäli pentueen vanhemmilla ei ole papereita, ei asialle voi mitään. Tällöin pennun ostaja on ostanut itselleen sekarotuisen koiran. Mikäli taas pentueen vanhemmilla ON paperit, ei auta muu kuin yrittää painostaa

kasvattajaa rekisteröimään pentue ja tätä kautta saada koiralleen viralliset rekisteröintipaperit.

Kummassakaan tapauksessa SATHY ry. ei voi auttaa pennun ostajaa. Kyse on kasvattajan vastuusta.

SATHY ry. suoritti megalomaanisen amerikanbulldoggin joukkorekisteröinnin NABA:aan (National American Bulldog Association) vuonna 2002 ja tällaisia rekisteröintejä ei SATHY ry.:n toimesta enää tehdä. Vastuu on kasvattajalla.

Väinö-amerikanbulldoggin päiväkirja

Tammikuu 2002:

... Kuka toi on?... Ja mitä ihmettä se selittää???... Haloo!!!?? Mitään en ymmärrä!!!...

Nyt se avaa mun boksien oven ja hitto, sehän lassyttää mulle äänen painosta päätellen... Vaikka kyllä se hampaitakin mulle näyttää koko ajan, onkohan se kauheen vaarallinen?? Iso se ainaki on ja sen takana heiluu joku karvaton (kalju?) tyyppi, kukas se sit on?

Vuh, pelko pois täältä tullaan valmiina tai ei! Tohon koppiin en enää kyllä mee! Sen kanssa joutuu johonki kummalliseen paikkaan missä on pimeätä, aikas viilee ja kaikeksiksi siel ei oo yhtää näitä niin kutsuttuja ihmisiä saatikka koiria, eli ei hyvä mesta! No, onneksi oli ruokaa ja juomaa sentää tarjolla!

Nyt oon tän karvasemman tyyppin sylissä, en tiedä miksi on näin hyvä olo, mutta mä annan tolle kunnan naamapusun. Pusuja, pusuja, pusuja paljon... Taidan kyllä vähän purra sitä leukaankin, ihan vaan kokeeksi, kattoo mitä se sanoo ja miltä se maistuu...

NOIN! "aiäläei" mitähän se meinas? Ruokaa?

Nyt istutaan jossain peltiromussa, ihmiset kutsuu tätä kai autoksi... Noi mun uudet ihmiset (päätin omia ne ainakin toistaiseksi) lykkäs meikäläisen muuten takas tähän boxiin, ei hyvä, taidan alkaa ulisemaan vähän... Uiuuuuuuuuuuu... Ei mitään reaktiota, hö, ollaan

sitten hiljaa, mökötetään vaan kaikki! Koska syödään?

KOIRA, MÄ NÄÄN JA HAISTAN KOIRAN!!! Juu juu sillä on 4-jalkaa ja karvaa jokapaikassa, pienempi se kyl on ku äiskä, mut ei se haittaa, mä omin senki. Nuuh nuuh... Kuka oot?... Leikitäänkö?... Kiva kiva... Juostaan täysii... Hitto kuka laitto

seinän mun juoksuradalle?... Aiii, kaveri hei älä pure jookos... Mä vaan saan purra, mitä ei käy vai?... Nyt se jyräs mut, mut ei se mitää, otetaaks uusiks? Vai joko syödään?

Voi kamala että täällä on KYLMÄ!!! Me kaikki 4 ollaan nyt ulkona ja pissasin jo keran, eiks voitais mennä takas sisää lämpimään ja leikkimään? Tai syömään?

No niin, nyt on hyvä olla, maha täynnä (joo, mä sain ruokaa!) ja alkaa väsyttää sopivasti. Taidan kömpiä tohon mun uuteen häkkiin nukkumaan (heti kun oon pissannu loppuu tähän lattialle).

Toi mun uus koirakaveri, Brutus, on oikein mainio tapaus, aika kovatassunen välillä, mutta osaa se antaa hellyyttäkin ja pusuja, ja parasta on se että me puhutaan samaa kieltä, joo joo mä ymmärrän sitä! (tai ainaki melkein kaiken). Nää uudet ihmisetki vaikuttaa ihan ok tyypeiltä, ehkä opin joku päivä ymmärtämään niitäkin... Nyt unille... Tällai selällee tassut taivasta kohti on aikas hyvä nukkua, kokeilkaapa joskus!!!

Väinö

Meille tuli amerikankääpiöterrieri!

Meille tuli amerikankääpiöterrierinarttu Idalmina eli Ida keväthalvesta. Otimme koiralle mikrosirun, kun eläinlääkäri suositteli sitä, tosin rekisteriin merkitseminen on hieman vaikeampaa, mutta niinhän on

Idalmina meidän pihalla 11.5.2003.

Ida ottaa nokoset ulkona.

tatuointikin vaikeasti havaittava, ainakin aiemmalla koirallemme.

Hyvin menee, ainakin hillitsee ihmisten koiravihamielisyyttä, sillä kaikki näyttävät pitävän Idasta. Koira on kyllä todella hellyydenkipeä ja haluaisi koko ajan olla jonkun sylissä. Hieman on itsepäinen, mutta minua se jo tottelee, sikäli kuin on oppinut, ainakaan

ei juokse karkuun kun käsketään istumaan.

Ihmeellistä on ollut myös se, että koira pitää kovasti tomaatista ja kurkusta, enpä ole ennen tavannut moista, kana saa sen kuitenkin aivan sekaisin, voittaa kaikki muut ärsykkeet, kun haistaakin broilerin olemassaolon.

Emme ole katuneet Idan

hankkimista, on vastannut odotuksia, kiltti koira, kaikkien ilo ja lemmikki.

Terveisin Jarmo B.

Ida pitää kovasti tomaatista ja kurkusta mutta kana saa sen aivan sekaisin!

SATHY Kinkerit 2003

SATHY Kinkerit 2003 järjestettiin Helsingin Herttoniemen Sahaajankentällä lauantaina 7.6.2003 klo 11-14. SATHY Kinkerit avasi vuoden 2003 SATHY tapahtumien kauden. SATHY Kinkerit oli SATHY Kevätkinkereiden ja SATHY Kesäpäivän yhdistelmä, alkusään huippu-työkoira-tapahtuma vailla vertaa.

SATHY Kinkereillä oli paikalla toistasataa ihmistä ja koiria lähes saman verran.

SATHY Kinkereille oli kokoontunut suurin osa Suomen amerikanbulldoggeista omistajineen. Lisäksi paikalla oli toinen mokoma wanna-be-amerikanbulldoggi-ihmisiä!

Uusia amerikanbulldoggeja Saksasta. Komea (koira)-pariskunta teki vaikutuksen jyhkeällä ulkomuodollaan.

Isot koirat vetävät isoja taakkoja. Kinkereillä painoja lisättiin niin paljon, että kärry ja kiskot natisivat liitoksissaan.

Kinkereillä kisailtiin taakanvedossa ja voimavedossa. Kaikissa lajeissa jaettiin vuoden ensimmäiset koirakohtaiset ranking-pisteet, joista tehty erikois-luettelo tulee tämän lehden mukana.

Seuraavat mahdollisuudet kerätä ranking-pisteitä ovat taakanvedon kilpailupäivät, voimavetopäivät, näiden yhteydessä järjestetyt tuho-laistorjuntakisat ja tietenkin syksyn SATHY Expo 2003.

Amerikankääpiöterriereitä oli paikalle kiitettävä määrä. Paikalla oli myös Suomen ensimmäinen valko-ruskea-akt, joka herättikin hämmästyä sekä lajitovereissaan että ihmisissä!

Amerikankääpiöterrierit vetivät taakkaa siinä missä muutkin – tosin hieman pienemmillä painoilla. Maasta se pienikin ponnistaa!

Vanhaenglanninbulldoggitkin kunnostautuivat taakanvedossa. Kuvassa taakkaa vetää vasta 3,5 kk vanha OLDE!

SATHY Kinkereillä kisailtiin taakanvedossa ja voimavedossa. Viralliset tulokset:

Taakanveto (Weight pull)

Taakanvetoon osallistui yhteensä 25 koiraa, jotka jaettiin neljään painoluokkaan.

Taakanveto, luokka AA, alle 3 kg:

A. Pirkkalainen - ei tulosta / no result
Pikkolo - ei tulosta / no result
Pipari - ei tulosta / no result
Tara - ei tulosta / no result

Taakanveto, luokka A, 16 - 19 kg:

1. **Hellu** 395 kg, 10 sek.
2. Syltty 180 kg, 7 sek.
3. Taisto (R) 145 kg, 7 sek.
4. Nova 110 kg, 7 sek.
5. Bono (VEB) 110 kg, 8 sek*
6. Taisto 70 kg, 4 sek.

Taakanveto, luokka B, 21 - 29 kg:

1. **Mandy** 280 kg, 17 sek.
2. Dolly (R) 270 kg, 9 sek.
3. Venla 180 kg, 5,5 sek.
4. Matrix 170 kg, 3,5 sek.
5. Tarmo 70 kg, 8 sek.
- . Chop Sticks - ei tulosta / no result
- . Boogie - ei tulosta / no result
- . Lola - ei tulosta / no result

Taakanveto, luokka C, yli/over 30 kg:

1. **Bumba** 690 kg, 10 sek.
2. Napero 540 kg, 6 sek.
3. Ire 475 kg, 5 sek.
4. Otto 390 kg, 7 sek.
5. Gizmo 180 kg, 4,2 sek.
6. Max 70 kg, 30 sek.
7. Masi 70 kg, 4 sek.*

*) sijoitus määräytyy taakan, ajan ja koiran painon mukaan.

Voimaveto (Power Pull)

Voimavetoon osallistui yhteensä 25 koiraa, jotka jaettiin neljään painoluokkaan. Voimaveto on pudotuskisa, jossa ratkeaa ainoastaan voittaja. Muita sijoituksia ei ole.

Voimaveto, painoluokka AA:

Ei voittajaa

Voimaveto, painoluokka A:

Voittaja: **Aku**

Voimaveto, painoluokka B:

Voittaja: **Chop Sticks**

Voimaveto, painoluokka C:

Voittaja: **Bumba**.

Virallinen SATHY Kisapäivä järjestetään sunnuntaina, 27.7.2003 klo 11-14 Vantaalla, Hki-Vantaan lentokentän viereisellä teollisuusalueella. Tarkka kartta ja ajo-ohjeet julkaistaan SATHY:n Internet-sivuilla osoitteessa www.sathy.org noin viikkoa ennen tapahtumaa. Lisätietoja tapahtumasta tai ajo-ohjeista saa soittamalla numeroon 050 526 3851. Osallistu!

Hei!

Myöhästyneet kiitokset SATHY:lle ja muille koiraihmisille/omistajille mukavista ja informatiivisista juttutuokioista kinkereillä! Oli todella hauskaa olla katsomassa reipashenkistä koiratoimintaa ja samalla tutustua työkoirarotuihin. Ilahduttavinta kuitenkin oli huomata omin silmin, että APBT-koirat, jollaista siis olen tulevaisuudessa lemmikikseni harkitsemassa (aiemmin olen tutustunut Staffeihin ja Amstaffeihin ja odotinkin tiettyjä yhtäläisyyksiä) olivat yleisesti aktiivisen avoimia ja todella ihmisystävällisiä vieraillekkin. Asia jota ei yleensä näy mainittavan ainakaan pääasiassa FCI-roduista kertovissa lähteissä...;)

Mukavaa kesää teille kaikille!

S.R., Joensuu

Muista osallistua ensi SATHY tapahtumaan! Näin kahmaiset koirallesi runsaat ranking-pisteet sekä paikan SATHY Uutisissa!!!

Tämä amerikanpitbullterrieri antaa piupaut tuloksille ja ranking-pisteille – tärkeintä on aina osallistuminen ja hauskan pito!

Omituista porukkaa täällä SATHY Kinkereillä, tuumaa tämä OLDE. Onneksi koiria on paljon ja ne ovat mukavia!

Rotuesittelyssä: alapaha blue blood -bulldoggi

Alapaha blue blood -bulldoggista on aika ajoin tullut kyselyitä SATHY ry.:lle. Nyt olemme ottaneet rodusta enemmän selvää ja olemme löytäneet Eurooppalaisen kasvattajan ja paljon muuta kivaa. Vuorossa siis rotuesittely alapaha blue blood -bulldoggista.

Eräs maailman harvinaisimmista koiraroduista tänä päivänä lienee alapaha blue blood -bulldoggi. Koiria on koko maailmassa tällä tiedolla vain noin 120 - 150 kappaletta.

Anne Caubet Ranskasta on Euroopan tällä hetkellä ainoa alapaha blue blood -bulldoggien omistaja ja kasvattaja. Caubet on ehdoton ekspertti rodun suhteen ja konsulttoimme häntä tämänkin artikkelin tiimoilta useaan otteeseen.

Lisäbonuksena voimme nyt tarjota hyviä uutisia alapaha bulldogeista kiinnostuneille! Saamamme erinomaisen kontaktin myötä maineikkaaseen alapaha bulldoggi kasvattajaan Caubetiin, on nyt Suomeenkin mahdollisuus ostaa alapaha pentuja! Caubetilla on tulossa parhaillaan yksi hyvä pentue. Pennun hinta on 2500 EUR. Alapahan pennut maksavat maailmalla noin 1000 - 3500 USD ja jopa enemmän, riippuen linjasta ja koiran väryksestä.

Nyt astutettava alapaha narttu on nimeltään Delenn ja se astutetaan Kanadalaisella alapaha uroksella nimeltään Lincoln. Molemmat vanhemmat ovat erittäin hyväksukuisia, terveitä koiria, joilla on hyvä luonne ja jyhkeä rakenne.

Kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä SATHY ry.:hyn.

Yleistä

Alapaha blue blood -bulldoggi on reilun kokoinen, harteikas koira, jolla on leveä pää ja ruusukorvat. Kuonoa peittää löysät ylähuulet. Silmät sijaitsevat etäällä toisistaan. Alapahan turkki on lyhyt ja tiheä. Toivottavia värejä ovat sininen marmori, ruskea marmori ja punainen marmori päävärinä kaikissa valkoinen sekä

Kuvassa Anne Caubet Ranskasta omien alapaha blue blood -bulldoggiensa kanssa. Kuvassa vasemmalla on narttukoira nimeltään Delenn. Delenn se astutetaan Kanadalaisella alapaha uroksella nimeltään Lincoln. Molemmat vanhemmat ovat erittäin hyväksukuisia, terveitä koiria, joilla on hyvä luonne ja jyhkeä rakenne.

ruskea & valkoinen. Toivottavia silmien värejä ovat sininen ja ruskean ja sinisen sekoitus. Kroppa on lihaksikas ja kompakti. Selkä on suora.

Alapaha elää noin 12-15 vuotiaaksi.

Alapaha blue blood -bulldoggit rekisteröidään ARF:issa (Animal Research Foundation).

Luonne

Alapaha blue blood -bulldoggi on uskollinen, toimielias sekä helposti ja nopeasti treenattava koira.

Alapaha on aito työkoira, sillä se on erinomainen vahtisekä vartiokoira. Alapaha taistelee omistajansa puolesta vaikka viimeiseen hengen ve-

toon saakka ja juuri siksi tämä koira onkin erinomainen kaveri ja lemmikki. Alapaha tulee toimeen hyvin lasten kanssa ja suojelee heitä kuin omiaan. Useimmat alapahat eivät sopeudu kerrostaloyksioon vaan vaativat oman pihan, jonka on syytä olla aidattu. Alapaha ei karkaa omalta pihalta, mutta hyökkää epäroimättä tunkeilijoiden kimppuun, jos nämä uhkaavat alapahan kotia tai omistajia.

Alapaha on siis erittäin aktiivinen, atleettinen ja viisas koira, jolla on suuri sydän.

Mitat

Korkeus noin 60 cm. Paino 34 kg - 47 kg. Urosten ja narttujen koon välillä on suuria eroja. Uros saattaa olla jopa kaksi kertaa nartun kokoinen painoltaan.

Alkuperä

Alapaha blue blood -bulldoggi on erittäin harvainen koirarotu. Se on melkein kuollut sukupuuttoon. Tällä hetkellä koiria löytyy koko maailmasta noin 120-150 kappaletta.

Alapaha rotu juontaa juurensa kolmesta sukupolvesta koiria ja nämä koirat olivat PaPa Buck Lanen jalostuskoirat. Lanen jalostusohjelma alkoi 1800-luvulla kun hän pyrki pelastamaan sukupuuttolta Etelä-Georgian plantaasikoirat. Plantaasikoirat olivat harvinaisia, bulldoggin tyyppisiä vartiokoiria ja yksi näistä koirista oli Lanen oma koira nimeltään Otto. Otto oli Lanalla kaikkialla mukana, sekä kotona että metsätöissä. Kun PaPa Buck Lane kuoli junaonnettomuudessa vuonna 1943, Otto osoitti ehtymättömän uskollisuutensa omistajaansa kohtaan vahtimalla junarataa päivin öin.

Lanen tyttären tytär Lana Lou Lane jatkoi isoisänsä jalostussuunnitelmaa aina vuoteen 2001 saakka, kunnes myös hän tuli oman tiensä päähän.

jatkuu

Lukijan kertomaa: Koiran terveydenhoito – synnytys

Ensimmäiset vanhenglannin-bulldoggi-pennut ovat syntyneet, pennut tulivat maailmaan 21.2.2003. Ylpeät vanhemmat ovat Donna ja Bruce.

Synnytys lähestyy

Viikolla 8 Donnalla oli vaihteleva ruokahalu, välillä ruoka maistui ja välillä taas ei. Torstaina 20.2.03 Donnan ruokahalu loppui kokonaan, eikä vesikään oikein maistunut. 20.2 - 21.2 välisenä yönä Donna oli levoton.

Aamulla 21.2 noin kello 6.00 Donnan läähätys lisääntyi, koira teki petiä ja oli levoton. Vaihtoi paikkaa koko ajan, kuola valui eikä vesi vieläkään maistunut. Ulkona käydessä Donnan emättimestä tuli vaaleaa limaa joka on täysin normaalia.

Seuraavat tavarat on hyvä varata synnytykseen: terävät steriloidut sakset, paljon froteepyhkeitä, desinfiointiainetta ja kuumemittari lämmömittaamiseen.

Pentuja tulee!

Donnan lämpö mitattiin vasta kello 14.15 jolloin lämpö oli 36,8 °C (alle normaalin ruumiinlämmön). Ensimmäinen pentu syntyi kello 14.40, eli puoli tuntia mittauksen jälkeen. Emä ei oikein ymmärtänyt tehtävänsä, joten pentua piti avustaa; kalvo oli puhkais-

tava leuan alta mahdollisimman nopeasti, jotta pentu sai happea. Tämän jälkeen on toimitettava nopeasti: kalvot on saatava nopeasti pois ja napanuora leikattava n. 5-6 cm:n pituiseksi, sekä katsottava että jälkeiset tulevat ulos. Toiset kasvattajat antavat emän syödä jälkeiset, toiset vain muuttaman, jotta vatsa ei mene sekaisin. Jälkeisten syönti kuitenkin stimuloi maidon tuloa.

Kello 15.37 tuli toinen pentu jonka Donna jo osasi itse hoitaa, mutta meinasi syödä pennun napanuoran, joka on vaarallista sillä napanuoran vuotoa on vaikea saada loppumaan, mutta onneksi kättilö sai peukalonsa väliin.

Kello 15.44 kättilö joutui auttamaan pentua koska emä puhdisti vielä edellistä. Tässä kohtaa pyyhkeet ja sakset ovat jo tarpeen.

Kello 15.57 tuli kolmas pentu maailmaan, jonka kanssa kättilö toimi samalla tavalla kuin edellisen kanssa. Pentu oli limainen, joten lima piti imeä sen keuhkoista pois. Tähän on ostettavissa apteekista apuvälineitä.

Piristystä emolle

Donna oli väsynyt. Viides pentu syntyi kello 17.00, jonka Donna hoiti yksin. Tämän jälkeen Donna sai hunajavesi ruiskeen ja piristyi.

Kello 17.50 syntyi kuudes pentu, minkä Donna hoiti myös itse. Seitsemäs pentu syntyi kello 18.42, jossa kättilö auttoi taas jonkin verran, jälkeisiä yritettiin poistaa, mutta Donna ehti syödä ne.

Hunajavettä annettiin lisää ja se antoi Donnalle taas lisää voimia. Kahdeksas pentu syntyi kello 18.55, yhdeksäs miltei heti perään kello 19.08, tässä taas tarvittiin apua sillä Donna hoiti vielä kahdeksatta pentua. Kymmenes pentu syntyi kello 19.29 ja tässäkin kättilö auttoi. Donnaa käytettiin pissalla hie-man pakottaen.

Yhdestoista pentu syntyi kello 20.52 jolloin Donna oli aivan väsynyt. Tässä vaiheessa katsottiin onko pentuja vielä tulossa ja yksi tuntui ja syntyi kello 21.15 kuolleena. Viimeisestä pennusta Donna oli huolissaan ja kuollut pentu näytettiin Donnalle jolloin kiinnostus hieman lopahti ja Donnan käännettyä selkensä kuollut pentu vietiin pois.

Synnytys on ohi

Kello 20.30 Donnan lämpö mitattiin ja se oli 38,2 °C. Parin tunnin päästä synnytyksen loputtua Donna sai kanalientä ja suikalekanaa, jotka se

söi hyvällä rokahalulla.

Synnytyksen jälkeen vaihdettiin Donnan petiin alustat. Synnytyksalustaksi käy sanomalehdet jonka päällä on lakana.

Harvinaista oli, että emä ei päästänyt yhtään vinkausta tms. ja oli muutenkin rauhallinen. Niinkin suuri pentue ja pennuilla kuitenkin tasaiset painot.

On syytä jos on käynyt ulti-rassa ja pentuja on enemmän kuin viisi, antaa kalkkia, jotta vältytään kalkkishokilta. Kättilökään ei huomannut emän tärinää.

Muuta:

Sunnuntaina 24.2.03 Donnan lämpö melkein normaali-lukemissa ja vatsa ollut sekaisin, johtuen jälkeisten syönnistä.

Maanantaina 25.2.03 Donnalle annettu kalkkia ja magnesiumia lääkärin ohjeiden mukaan. Pennut ovat saaneet lisämaitoa, jotta pennut saisivat ruokaa tarpeeksi. Pentujen paino lisääntynyt. Ensimmäisten neljän päivän aikana emä saattaa olla väsynyt.

Carita Hjort, koirakättilö

Lanan Marble Lane.

Lanan Clint Eastwood, eli "BJ".

Lanan Marcelle Lane.

Alapaha blue blood -bulldoggi on erittäin harvinaisen koirarotu. Niitä löytyy maailmasta vain noin 120 kappaletta.

Pennuista

Olen seurannut mielenkiinnolla suomalaisten pittipentujen taivalta ulkomaille. Meidän koirasta sen verran, että on ihan tarpeeksi älytöntä pitää pitbullin kaltaista koiraa keskellä kaupunkia kerrostaloyksiossä. Mielipuolista olisi teetää siihen ympäristöön vielä pennut. Ei onnistu. Hyvässä lykyssä saan vielä pitää koko pahnueen itse, ja valita puolen vuoden kuluttua viedäkö piikille vai ruvetaanko ilmoitteluun Hesarissa... Suunnitelmassa on liian monta heikkoa kohtaa. Pitäisikö tässä nyt jotenkin ryhdistäytyä ja ruveta suunnittelemaan maallepako...

Vai että poikasia meidän hauvalle... Olisihan tuo, no niin no, herttainen ajatus. MUTTA. On sydämen sivuäni. On luonne kuin emostaan eksyneellä ankanpoikasella. Hidas käyttämään hampaitaan. Omituinen. Että enpä oikein tiedä... Toinen juttu vielä, minulla ei ole autoa (ja ykkösvaiheen korttiin mennyt vanhaksi). Joutuisin vaivaamaan ihmisiä astutusmatkoille, ja entä jos tulee vaikeuksia synnytyksessä, taksillako mennään eläinlääkäriin, ei hyvältä kuulosta. Eikä meille edes mahdu penikoimaan, jne.jne. No JOS nyt kuitenkin näin uhkarohkeaan yritykseen joskus ryhdytään, niin täytyy sopia ja suunnitella asiat selkeästi etukäteen. Mitään rahallista hyötyä saati kyseenalaista mainetta & kunniaa en tässä ole havittelemassa, uteliaisuus pikemminkin motivoisi – mikäli motivoisi... Mahdolliset pennut saisi joku minun puolestani aivan hyvin viedä pois ja rekisteröidä omiin nimiinsä, paitisi ehkä yhden hyvin pienen ja heiveröisen voisin ehkä ottaa. Edellyttäen, ettei se isoksi kasvettuaan söisi meidän nykyistä pitbullia, joka on aina oleva etusijalla, nih...

Haaveita

Usein toivon, että olisin syntynyt perinnöllisesti rikkaana ja käyskenteleisin Stocmannin kennelosastolla hoikkana ja tyylikkäänä verhoutuneena viimeisen muodin mukaiseen jakkupukuun – remmin päässä kiskova, ryöhöttävä, hyllyt kaatava pitti, no joo... ehkä ei... unohdetaan koko juttu... Koirani leikki eilen 5-kuisen ranskanbulldogin kanssa. Hyppelehti sivuttain, juoksi takaperin kuin rapu, kaikin tavoin hillitsi suurta voimaansa (no, on se nyt vahvempi kuin ranskiksen pentu, kuitenkin). Että osaakin koira olla viisas! Ja niin ystävällinen!

Koirapuistossa

Saksanpaimenkoira tunki eilen väkisin seuraamme puistoon. Tiedän mitä mieltä pittini on kyseisestä rodusta, mutta toisaalta koirani myös kunnioittaa vanhempia uroskoiria, joten ajattelin, että ehkä ne menevät hyvinkin. No, nehan eivät menneet. Otin sitten kiinni pitbullini takajaloista ja vedin sen pois paimenkoiran päältä (ei onneksi ehtinyt saada kunnon otetta, mikäli koirani nyt sellaista edes osaa ottaa, en tiedä), ja totta mooses kompastuun taas siihen p****leenkantoon. Alkaa käydä yksitoikkoiseksi. Ja miten vaikea on näyttää tyyneltä ja arvokkaalta, kun istuu kuraisessa maassa koira sylissä, voi hemmetti, tässä vähän vakavamielisempi ihminen saisi henkisiä traumoja. No, onneksi siis on lepopäivä tiedossa...

Pennuista...?

Meidän koira varmaan jää vanhaksipiiksi, ensinnäkään sen juoksu ei ole alkanut (taitaa tosin olla ihan vain viikkojen kysymys tulevä juttu), ja toisekseen en ole yhtään innostunut niin vastuullisesta ajatuksesta kuin pentujen teettäminen. Olisi hieno juttu, jos koirille voisi tehdä alkionsiirtoja, joku kasvatusmamma voisi sitten kantaa & hoitaa koirani pennut. Loistava idea!

Ja taas koirapuistossa

Pittini on nyt tosiaan ruven-

nut laittamaan järjestykseen sitä kiusanneita uroskoiria. Eilen vietiin turhat luulot kahdelta bokseripojalta. Sitä ennen parilta noutajakoiralta. Koirastani alkaa tulla iso tyttö, huomaa. Tosin sille riittää, että urokset eivät ilman lupaa hypi sen selkään – tämän kun oppivat, niin rauha vallitsee taas koirakansan keskuudessa. Ihan eri asia, jos pittini itse haluaa hyppiä urosten selkään, tai viedä niiden pureskelemat kepit, tai juoda ensimmäisenä vesipisteistä.. Tämähän on vain oikeus ja kohtuus, tuumii meidän koira. Koirilla voi olla paljon hyviä ominaisuuksia, mutta epätekkisyys ei taatusti kuulu niihin...

Pyöräilyä ja uusia tuttavuuksia

Meidän pieni hauva osallistui eilen maastopyöräkilpailuun, omalla radallaan koirapuiston aidan takana, mutta erittäin aktiivisesti kiritti hän jokaisen ohi ajaneen kilpailijan. Puolitoista tuntia jaksoi koirani vauhottaa pyörien perässä, olisi varmaan jaksanut pidempäänkin, mutta minua alkoi kyllästyttää ja lähdimme kotiin.

Kerronpa vielä tämän: nähtiin viime viikonloppuna harvinaisen hyväkuntoinen amstaffinarttu. Yritin vaivihkaa tönä pitiäni, että vedähän masu sisään, mutta mahdotonta mikä mahdotonta, kaikkien viikonloppuherkkujen jälkeen, sitäpaitsi toiselle tyttökoiralle piti oikein pullistella... No kuitenkin, amstaffin omistaja muisti koirani siitä ikivanhasta Hesarin jutusta (harmin paikka että joku muistaa). Kehuttiin sitten hetki toistemme koiria, ja kun muodollisuudet oli käyty läpi siirryttiin varsinaiseen asiaan, eli ryhdyttiin keuhmaan omia koiriamme. Eikä kukaan ehdottanut, että päätetään ne yhdessä leikkimään. Kuten kävi paria päivää aiemmin, kun irrallaan kuljetettu noutajasekoitus tuli aidalle riitelemään, ja koirani turhautuneena yritti syödä aitaan koiranmentävää reikää, ja noutajan omistaja katseli meidän kuolaavaa, ärisevää, räyhäävää pikku lemmikkiä ja totesi, että sillähän heiluu häntä, uskallettaisiinkohan kokeilla jos ne tulisivat toimeen... Vastasin siihen, että mitään sellaista emme todellakaan kokeile, ja jos on tarkoitus päästä puistoon, niin me tulemme ulos

sitten vasta kun olet laittanut koirasi remmiin. Lähtivät sitten pois. Ja kertoivat varmaan kaikille kavereilleen, että tavattiin idiootti... Mutta tällaista tämä on, vastuu painaa, hohhojaa...

Oltiin just tehty koiran kanssa tunnin lenkki lahden rannassa. Hieno aamu, tosiaan. Eilen oltiin puistossa, ihan rauhassa saatiin vetelehtiä pari tuntia. Pienet pojat viereisellä kalliolla räjäyttelivät papatteja, koirani ei niistä piitannut, mutta sen kaveri, joka on bordercollieristeytys, meni niin lukkoon että vapisi. Eivätkä namitkaan maistuneet. Säälittävä. Pittini havahtui vasta, kun pienet kriminaalit tulivat aidalle koiria hännäämään. Tarpeetonta kait mainita, että havahtuminen oli sekä näyttävä että äänekäs... Kun ei yhtään huvita maksaa miljoonakorvauksia jonkun nuorisoriikollisen perheelle, niin käskin nappuloiden mennä muualle möykkäämään. Ihme kyllä lähtivät. Kait niistäkin vielä kunnon veronmaksajia kasvaa. Tai sitten ei. Mutta meidän koira on kovanaama...

Norjalaiset!

Jeps, tästä norjalaisten älytömästä lakialoitteesta: pari viikkoa sitten bulliyhdistyksen lehdessä pelättiin, että kiellettyjen listalle olisivat tulossa bullterrierit myös. Erään norjalaisen kasvattajan resepti, täytyy nyt kerrassaan tehdä selkeä ero bullin ja kolmen "taistelukoira-rodun" kesken. Nähtävästi oli taktiikka menestyksellinen, bulleja ei ilmeisesti olla kieltämässä. Toistaiseksi... Pari numeroa aiemmin sama kasvattaja kirjoitti, että rotukieltoja harkitaan, saa nähdä koskevatko vain staffeja & amstaffeja vai bullejako myös, toivotaan parasta... Pitithän Norjassa on kielletty jo aikoja sitten, että jos nyt noudattaisiin samankaltaista logiikkaa, niin mitäpä tässä suotta enää mitään vetoomuksia allekirjoittamaan. Ja toisaalta, jos nähdään tarpeelliseksi kieltää piti, niin miksipä ei sitten tosiaan kieltäisi myös amstaffeja ja bulleja, tai howavartheja ja saksanpaimenkoiria, tai mustia mopseja. Yhtä järkevää. Siis todellisuudessa tietenkin täysin järjetöntä. Näille typerille, todellisuutta vastamattomiin mielikuviin perustuville kieltolistoille ei ole tar-

peen saada enää yhtään koirarotua lisää. Tuskinpa rotukiellot edes nk. ongelmaomistajia ihmeemmin hetkauttavat. Jos yksi rotu kielletään, niin ottavat toisen. Jos toinen kielletään, niin kolmannen. Jne. Tavallisten ihmisten tavalliset lemmikkikoirat siinä joutuvat viettämään loppuikänsä metrin taluttimessa ja kuonokoppa päässä. Ellei siis heti tarjota nappia otsaan. Ei naurata yhtään. Ja sitä koiraa varmasti naurattaa vielä vähemmän...

Omituinen buumi

Meillä päin on muutes nyt levinnyt buumi pitää koiria irrallaan – ihan loogista, kesä kun on, rauhoitusaika ja kaikkea... Yksi tuttava sai hiljattain sakot em. syystä, täytyy sanoa, että olipa polliiseilla tiukka linja, koira on 5-kiloinen. Muuten olen kyllä sitä mieltä, että sakottakaa pois vain. Iljetävää loikkia pusikoihin jonkun irrallaan löntystelevän koiran tieltä, jota omistajilla näköjään ei ole aikomustakaan kytkeä. No, saavatpa hyvää jutunaihetta kahvipöytäkeskusteluihinsa: oltiin eilisiltana tuolla puistossa, ja siellä joku täti pienemmän koiran kanssa lähti karkuun kun näki meidän Mussen – vaikka Musse on niihin kiltti, on se niin väärin miten ihmiset ovat enakkoluuloisia...

Kirja-asiaa

Hallussani on nyt kirja *Dog: a dogs life in art and litterature*. Olitko tietoinen, että kuuluisa Pete The Pup olikin staffordshiren-bullterrieri? Joo, en minäkään. Olen hyväntahaton ja uskon, että koirista varsin vähän tietävä kirjoittaja on sekoittanut asiat (mikä yllätys!), mutta kehnompini inttää, että kyseessä on brittien salaliitto pitbullien pyyhkimiseksi maailmankartalta kerrassaan... Joka

tapauksessa törkeä moka! No eipä mitään, samassa kirjassa on kuitenkin Landseerin maa-laus vuodelta 1818, *Fighting Dogs*, josta päällimmäinen koira voisi koska tahansa tulla taakanvetotreeneihin, eikä kukaan ihmetteli sen läsnäoloa yhtään. Ilmiselvää pitti. Olisi hauska tietää millä nimellä tuon tyyppistä koiraa kutsuttiin Englannissa vuonna 1818... Bulldoggiksi kenties? Joka tapauksessa hieno koira, ja lisäksi vielä erittäin hyvässä kunnossa. Ottaisin tuollaisen meidän pitbullin kaveriksi ihan koska tahansa.

Maalta kaupunkiin

Olemme tulleet takaisin kaupunkiin ja ryhtyneet jälleen yrittämään tänne työmaalle oikukkailla julkisilla liikennevälineillä. Koskahan keksivät saman systeemin kuin Espanjassa: bussi lähtee liikkeelle sitten kun on täynnään matkustajia... Tai ehkä ne noudattavat sitä jo, joskus epäilyttä... No, pois voihe ja valitus. Nyt on virallisestikin kesä :-)

Maalla kävi vähän nolompi juttu. Meidän äiti ruokkii siinä pihallaan mm. fasaaniparis-kuntaa. Eräänä aamuna olin sitten koiran kanssa ulkona,

kun fasaanit alkoivat lähestyä pähkinöiden toivossa. Pittinihän ei ihmeemmin linnuista välitä eikä välittänyt näistäkään, etenkin, kun vielä kielsin sitä millään tavoin ahdistelemasta puolikesyjä elättejä. Näkymä oli niin idyllinen, että halusin äitinikin pääsevän osalliseksi ja naputin ikkuna-ruutuun jotta äiti näkisi miten kiltti ja tottelevainen koira on meidän pitti. Valitettavasti sillä hetkellä kun käänsin selkäni koiralle se tulkitsi asian niin, että kaikki sopimukset olivat rauenneet, ja ikkunaan tullut äitini onnistui juuri parahiksi näkemään, miten rakkaat fasaanit kauhusta huutaen räpistelivät kohti metsänreunaa, innostaa hyppellevä koira kannoillaan... Huokaus.

Kaverina akita

Mitäs vielä... niin, se yhden koirani koiraystävän perheeseen hankittu akitan pentu. Puolivuoti kovanaama, rökittänyt jo koirapuistossa vanhempia uroksia (mitä kuunnellessa Pittimuori ei sano mitään, mutta Pittimuori ajattelee...) Olin erittäin utelias kun tulivat samaan puistoon meidän kanssa, että rökittääkö se pentu pittinikin. No eihän niille tullut

edes riitaa. Jossain vaiheessa vain koirani keksi, että pentu menee kivasti linkkuun kun sen selkään hyppää, ja sitten se pyöritti leikkikaveriaan jokaissa kohdalle osuneessa kuralammikossa, hymyillen koko ajan kuin delfiini... Näin, että akitan omistajaa otti päähän... Ajattelin lohduttaa, että kyllä se vielä antaa meidän koiralle selkään, kunhan ikää karttuu, älä yhtään sure, mutta totesin sitten että olkoon... Oikeasti olen sitäpaitsi aika huono häviöjä. Jos meidän koiraa purraan, niin rosiksessa tava-taan, hahhah...

Ohessa vielä SATHY Uutisten lukijoille hieno kuva, siinä komeilee suomalainen ystäväni USA:ssa. Ja meidän koirasta vielä sen verran, että se on noihin kuvan koiriin verrattuna vähän puikula. Tällä hetkellä se on kiistatta li-ha-va, mutta on se iän myötä jyrkevöitynyt kauttaaltaan muutoinkin – en tiedä olenko tästä nyt niin kauhean ilahtunut, onneksi on vielä matkaa amstaffin mittoihin. Nyt lopetan tältä erää, joku tarjoilee kahvihuoneessa pul-laa...

Ohessa SATHY Uutisten lukijoille hieno kuva, siinä komeilee suomalainen ystäväni USA:ssa

Olde Ranch

www.olderanch.com

**"OLDE RANCH"
EUROOPAN
JOHTAVA JA
PARAS
VANHA-
ENGLANNIN-
BULLDOGGI
KENNELL.**

THE NEW BOSS!

**KAIKKIEN
OLDE RANCH
PENTUJEN
SUKUKOKOUS
MALLUSJOELLA!
24.8. KLO 12-15.
TULE MUKAAN,
LISÄTIEDOT
P. 050 500 4422**

**Hyvä koiraystävä - liity SATHY ry.:n jäseneksi NYT! Loppuvuoden 2003 jäsenmaksu vain 20€!
SATHY ry.:n jäsenenä nautit lukemattomista upeista eduista:**

- pysyt ajan tasalla työkoira-asioissa
- saat ilmaisen sisäänpääsyn Pohjoismaiden suurimpiin työkoiratapahtumiin
- saat SATHY Uutiset-lehden kotiin kannettuna kuusi kertaa vuodessa
- saat aina ensimmäisenä tiedon kaikista uutisista, tapahtumista, edullisista koiratarvikkeista ja muusta hyödyllisestä ja kivasta.

**Liity siis SATHY ry.:n jäseneksi heti lähettämällä oheinen lomake täytettynä postissa osoitteeseen SATHY ry., Arolantie 48, 03400 Vihti.
Tervetuloa mukaan mukavaan työkoiraporukkaan!**

Kyllä! Haluan liittyä SATHY ry.:n jäseneksi loppuvuodeksi 2003 ja päästä nauttimaan runsaista työkoiramaisista eduista!

Nimi _____

Katuosoite _____

Postinumero ja postitoimipaikka _____

Puhelinnumero _____

Sähköpostiosoite _____